

Lectio divina u franciszkanów w Gdańsku

Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata C (23 XI 2025)

Łk 23,35-43

Gdy ukrzyżowano Jezusa, lud stał i patrzył. A członkowie Sanhedrynu szydzili: «Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli jest Mesjaszem, Bożym Wybrańcem».

Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: «Jeśli Ty jesteś Królem żydowskim, wybaw sam siebie».

Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: «To jest Król żydowski».

Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu: «Czyż Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas».

Lecz drugi, karcąc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież – sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił».

I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa».

Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś będziesz ze Mną w raju».

1. Lectio – Co mówi tekst?

Scena pod krzyżem pełna jest drwin i szyderstw. Sanhedryn, żołnierze i jeden z łotrów powtarzają to samo wezwanie: „Wybaw siebie!“. Używają przy tym tytułów Mesjasza, Wybrańca i Króla — tytułów prawdziwych, ale wypowiedzianych w intencji szyderstwa. Patrząc na Jezusa umierającego, odczytują Jego niemoc jako dowód braku Bożego wsparcia.

Jezus jednak nie odpowiada przemocą ani demonstracją siły. Jego królewska moc objawia się w posłuszeństwie Ojcu i w darze z siebie.

Równocześnie drugi łotr, widząc tego samego Jezusa, rozpoznaje w Nim Króla i prosi: „Wspomnij na mnie”.

W centrum tego fragmentu wybrzmiewa zdanie Jezusa: „Dziś ze Mną będziesz w raju.” Zbawienie nie jest obietnicą na kiedyś — dzieje się teraz.

2. Meditatio – Co mówi do mnie?

- Czy nie noszę w sobie podobnych oczekiwań jak szydzący pod krzyżem — że skoro Bóg jest ze mną, to powinien działać „po mojemu”?

- Jak reaguję, kiedy moje plany się rozsypują? Czy moje serce nie zaczyna podejrzewać Boga o brak mocy, o złośliwe milczenie, o zapomnienie?

- Łotr uznany za „złoczyńcę” potrafi zobaczyć to, czego nie widzą uczeni i pobożni. Czy ja potrafię patrzeć na Jezusa w chwilach cierpienia z wiarą większą niż moje oczy?

- Czy umiem powiedzieć: „Jezu” — po prostu, po imieniu, tak jak łotr na krzyżu? Czy wierzę w moc imienia Jezus?

- Jak rozumiem Boże „dziś”? Czy wierzę, że łaska może przyjść w tym momencie mojego życia, bez odkładania na przyszłość?

3. Oratio – Co mówię Bogu?

Może narodzić się taka modlitwa:

„Jezu, zbyt często czekam na Ciebie takiego, jakiego sobie wymyśliłem. Przepraszam za momenty, w których chcę, byś działał według moich planów. Naucz mnie Twojej logiki miłości, która objawia się w krzyżu. Daj mi serce wierzącego łotra — serce, które widzi Twoje królestwo tam, gdzie inni widzą słabość. Jezu... wspomnij na mnie, kiedy przychodzisz do swego Królestwa. Pozwól mi ufać, że dzieje się to DZIŚ, nie JUTRO.”

4. Contemplatio – Co Bóg czyni we mnie?

Chwila ciszy.

Patrzę na Jezusa na krzyżu, który nie ratuje siebie, aby ocalić mnie.

Patrzę na łotra, który nie ma już nic do dania — ale ma wiarę.

Pozwalam, aby do mojego serca weszły słowa:

„Dziś będziesz ze Mną.”

To „dziś” może rozświecić moje własne krzyże, moje lęki, moje poczucie winy. Kontemplacja to pozwolenie, by te słowa osiadły w głębi serca, bez komentarza, bez pośpiechu.

5. Actio – Co z tym zrobić w praktyce?

- Kiedy dziś pojawi się trudność, nie będę reagował podejrzeniem wobec Boga.
- Spróbuję krótkiej modlitwy łotra: „Jezu, wspomnij na mnie.”
- Postaram się porzucać własne obrazy Boga, w które próbuję Go wtłoczyć, i przyjąć to, jak On naprawdę działa — nawet jeśli nie będzie mi się to mieścić w głowie.
- Zamiast oczekiwać Bożej mocy w formie spektakularnej, spróbuję dostrzec ją w Jego obecności: „ze Mną”.
- Wieczorem wrócę do słowa „dziś” i spojrzę, w czym dziś Bóg dał mi łaskę — choćby najmniejszą.
- Każdego ranka po obudzeniu się przypomnę sobie słowa Pana: Dziś (tego dnia) będziesz ze Mną.

Niech Pan obdarzy Cię pokojem +

Kolejne spotkanie w sobotę 20 grudnia o 19.00.

